

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Marcelou Rouskovou ve věci

žalobce: **Š. P.**
bytem x

proti

žalovanému: **Ministerstvo dopravy**, odbor agend řidičů
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 3. 2022 č. j. MD-6990/2022-160/4

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva dopravy, odboru agend řidičů ze dne 2. 3. 2022 č. j. MD-6990/2022-160/4 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 3 000 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení shora specifikovaného rozhodnutí, kterým bylo podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“) zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy, odboru dopravněsprávních činností (dále jen „správní orgán prvního stupně“) ze dne 27. 7. 2021 č. j. MHMP 11255806/2021/Syř.

2. Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně byl žalobce uznán vinným z porušení ust. § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále také „zákon o silničním provozu“). Za naplnění skutkové podstaty přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona o silničním provozu byla žalobci podle ust. § 125c odst. 5 písm. f) zákona o silničním provozu uložena pokuta ve výši 3 000 Kč. Současně mu byla uložena povinnost uhradit náhradu nákladů řízení v paušální částce ve výši 1 000 Kč.
3. Žalobce v žalobě namítal, že správní orgán hodnotil klíčový důkaz, tj. výstup z rychloměru tak, že usoudil správnost provedeného měření z toho, že vozidlo žalobce „se na snímku nachází samo a v mezích potřebných pro měření“. Rozhodnutí správních orgánů měl za nepřezkoumatelná, neboť hodnocení klíčového důkazu, tj. výstupu z rychloměru nevyjasnilo, co je v rozhodnutí myšleno „mezí potřebnou pro měření“. Poukázal na to, že i tvrzení žalovaného, že „nejprve dochází k měření rychlosti a poté vyfotografování vozidla“ je rovněž nepřezkoumatelné, neboť nemá oporu v žádném podkladu rozhodnutí.
4. Dále žalobce namítal, že vozidlo se na výstupu z rychloměru nachází v nestandardní poloze, neboť se nachází na kraji snímku, přičemž jeho převážná část není viditelná. Takovéto vyobrazení vozidla dle jeho názoru způsobila reflexe radarového paprsku, která zatěžuje měření chybou nad rámec zákonné odchylky. Konstatoval, že k reflexi dochází tehdy, nacházejí-li se kovové plochy, například svodidla, v prostoru radarového svazku. Dle jeho názoru se právě svodidla v prostoru a dosahu radarového svazku nacházela.
5. Žalobce dále zastával názor, že výrok o správním trestu je nezákonný, jeho námitky uplatněné v průběhu přestupkového řízení nebyly přesvědčivě vyvráceny. Žalobce totiž již v odvolání namítal, že není pravdivý argument správního orgánu o zvýšeném provozu v rozhodnou dobu, když platil tzv. „lockdown“ a provoz tak byl podprůměrný. Měl také za to, že správní orgán porušil zásadu zákazu dvojího přičítání, když při úvaze o výši pokuty přihlédl k tomu, že „překračování nejvyšší dovolené rychlosti se řadí k častým příčinám dopravních nehod s vážnými následky a pokud k takovému jednání dochází v obci, kde se předpokládá vyšší frekvence pohybu dalších účastníků provozu na pozemních komunikacích“, tj. přihlédl k typovým znakům přestupku.
6. Poslední námitkou žalobce vyjádřil nesouhlas se zveřejňováním osobních údajů svých i osobních údajů právního zástupce na webu Nejvyššího správního soudu a navrhl naprostou anonymizaci rozhodnutí ve věci.
7. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě konstatoval, že veškeré námitky žalobce se dají vyhodnotit jako nesouhlas s náležitostmi rozhodnutí a vypořádáním vybraných odvolacích námitek. Odkázal na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, neboť setrval na svém vypořádání odvolacích námitek. Odkázal také na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 53/2017-42 ze dne 16. 5. 2017. Navrhl, aby soud žalobu zamítl.
8. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“)], při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba byla podána důvodně.
9. Soud o věci samé rozhodl bez jednání dle ust. § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „s. ř. s.“), jelikož žalovaný výslovně souhlasil

s projednáním věci bez jednání a žalobce k výzvě soudu ve stanovené dvoutýdenní lhůtě nevyjádřil svůj nesouhlas s takovým projednáním věci.

10. Ve správním spise se pro daný případ nalézají tyto podstatné dokumenty: výstup z rychloměru, ověřovací list rychloměru č. 100/20, rozhodnutí správního orgánu prvního stupně č. j. MHMP 1125806/2021/Syř ze dne 27. 7. 2021, odvolání žalobce ze dne 23. 8. 2021 vč. doplnění ze dne 24. 9. 2021, žalobou napadené rozhodnutí č. j. MD-6990/2022-160/4 ze dne 2. 3. 2022.
11. Soud ze správního spisu zjistil, že žalobce v rozporu s ust. § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu jako fyzická osoba v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročil nejvyšší povolenou rychlost v obci o 20km/h a více. Uvedeného jednání se dopustil tím, že dne 24. 3. 2021 ve 20:26 hodin v Praze 4 na ul. Nuselský most ve směru jízdy do centra města při řízení motorového vozidla tov. zn. Citroen registrační značky x překročil nejvyšší dovolenou rychlost 50 Km/h, neboť vozidlu, jež řídil, byla silničním radarovým rychloměrem RAMER 10C změřena rychlost 87 km/h, která byla snížena o -3 km/h při zvážení možné odchylky měřicího zařízení. Nejvyšší dovolenou rychlost v daném úseku tedy překročil minimálně o 34 km/h. Rozhodnutím správního orgánu prvního stupně č. j. MHMP 11255806/2021/Syř ze dne 27. 7. 2021 byl žalobce uznán vinným z porušení ust. § 18 odst. 4) zákona o silničním provozu. Za naplnění skutkové podstaty přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona o silničním provozu byla žalobci podle ust. § 125c odst. 5 písm. f) zákona o silničním provozu uložena pokuta ve výši 3 000 Kč.
12. Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce dne 23. 8. 2021 blanketní odvolání, které dne 24. 9. 2021 doplnil. Žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí zamítl odvolání a prvoinstanční rozhodnutí potvrdil.
13. Soud posoudil předmětnou věc následovně:
14. Podle ust. § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu *v obci smí jet řidič rychlostí nejvýše 50 km.h-1, a jde-li o dálnici nebo silnici pro motorová vozidla, nejvýše 80 km.h-1.*
15. Podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu *fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 20 km.h-1 a více nebo mimo obec o 30 km.h-1 a více.*
16. Podle ust. § 125c odst. 5 písm. f) zákona o silničním provozu *za přestupek se uloží pokuta od 2500 do 5000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. f) bodů 3, 5, 6, 8 a 9, písm. g) a i) a podle odstavce 4.*
17. Žalobce namítal nevhodnou reflexi z umístění svodidel v radarovém svazku a umístění vozidla na výstupu ze silničního rychloměru při pravé straně fotografie. Soud má za to, že pouhé umístění svodidel bez dalšího nevede k nesprávnosti zjištění rychlosti vozidel (obdobně srovnej rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 18. 5. 2022, č. j. 16 A 20/2021-30, rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 18. 7. 2022, č. j. 32 A 1/2022-40). K námitce žalobce ohledně umístění vozidla na výstupu ze silničního rychloměru soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 159/2018 – 37 ze dne 26. 7. 2018. Nejvyšší správní soud se vyjádřil k funkci měřicího zařízení Ramer 10C: „Pokud není dodržen návod k obsluze, rychlost vozidla měřicím zařízením zaznamenaná vůbec není (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 1. 2013, č. j. 3 As 82/2012 – 27). Současně však Nejvyšší správní soud konstatuje, že totéž platí i pro radarové měřicí zařízení Ramer 10 C: Pokud by nebyl dodržen návod k obsluze, tak by neproběhly správně interní testy a verifikace měření a snímek by

byl anulován, tedy vůbec by nedošlo k jeho zobrazení na displeji měřícího zařízení, ani k jeho uložení. Pokud je vytvořen radarem záznam, tak měřící jednotka vyhodnotila proces měření jako správný' (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 8. 2016, č. j. 7 As 309/2015 - 51). Správní spis v nyní posuzované věci obsahuje fotografický snímek s vyznačením rychlosti; je tedy zřejmé, že interní testy a verifikace měření proběhla úspěšně a snímek je hodnověrný.“ Totéž platí i v nyní projednávané věci, pokud tedy měření proběhlo, což potvrzuje záznam o přestupku, tak byl proces měření vyhodnocen jako správný. Výstup ze silničního rychloměru navíc zachycuje celou zadní část vozidla žalobce, nenachází se zde žádné vozidlo, ani jiné překážky pro měření.

18. Ověřovací list rychloměru ve správním spise dokládá, že rychloměr byl řádně certifikován, tj. byl technicky plně způsobilý k měření. Záznam o měření je jednoznačný a nevyvolává žádné pochybnosti. Námitky žalobce proti způsobu měření nejsou způsobilé výsledkem měření rychlosti relevantním způsobem zpochybnit tak, aby bylo nutné přistoupit k jejich dalšímu ověřování, např. prováděním dalších důkazů.
19. Pokud žalobce namítal, že rozhodnutí obou správních orgánů jsou nepřezkoumatelná, protože nebylo vyjasněno, co je myšleno „mezi potřebnou pro měření“, tak k dané námitce zdejší soud uvádí, že žalovaný se odvolací námitkou řádně zabýval v napadeném rozhodnutí na str. 4 – 6, kde uvedl, že: *„Mezi radarem a předmětným vozidlem se nenachází žádný předmět, který by mohl být zdrojem reflexe, a šipka v dolní části snímku směřující nahoru odpovídá směru jízdy (vzdalujícího se vozidla). Není, proto dána žádná indikace možnosti, že by z uvedených důvodů nedošlo ke správnému změření rychlosti odvolatelského vozidla. ...Na předmětném snímku je zřetelně vidět, že se na něm nachází pouze vozidlo odvolatele.“* Z uvedeného je tedy zřejmé, že žalovaný vysvětlil, že mezi potřebnou k měření jsou základní požadavky na to, aby měření mohlo proběhnout správně. Tedy, že vozidlo je na snímku zřetelné, není zde žádný předmět, který by mohl být zdrojem reflexe a z výstupu je zřejmé, že bylo měřeno vozidlo, které se pohybovalo ve směru, kterým jelo vozidlo žalobce.
20. Soud dále musí konstatovat, že nepřezkoumatelné není ani tvrzení žalovaného, že „nejprve dochází k měření rychlosti a poté vyfotografování vozidla“, neboť sám žalobce doložil do spisového materiálu návod k obsluze radarového zařízení RAMER10, ze kterého vyplývá, že *„odjíždějící vozidla jsou snímána až po ukončení celého cyklu měření a po zjištění konce vozidla. Pokud nedojde k ověření výsledků měření, je měření ukončeno ještě před aktivací kamery.“* Závěr žalovaného je tedy zcela přezkoumatelný a doložený důkazním materiálem, který je součástí správního spisu.
21. Správním orgánům i zdejšímu soudu je z úřední činnosti známo (např. z rozsudku 13 A 24/2020-26 ze dne 30. 6. 2022), že Nuselský most je páteří komunikací v centru hl. m. Prahy, kdy ve středu 24. 3. 2021 ve 20:26 hod. je vysoce pravděpodobné, že provoz bude silnější než na běžné komunikaci, a to bez ohledu na probíhající „lockdown“.
22. Žalobce také tvrdil, že správní orgány nesprávně posoudily právní otázku uložení sankce v rozporu se zásadou zákazu dvojího přičítání téže skutečnosti. K této otázce se Nejvyšší správní soud již vyjádřil ve skutkově velmi obdobném případě v rozsudku ze dne 28. 6. 2017, č. j. 6 As 301/2016 - 36, uvedl, že *„se stěžovatelkou se lze shodnout na tom, že s ohledem na zásadu zákazu dvojího přičítání nelze k okolnosti, která tvoří zákonný znak skutkové podstaty správního deliktu, přihlídnout jako k okolnosti polehčující či přitěžující v úvaze při ukládání sankce.“* Nejvyšší správní soud např. v rozsudku ze dne 6. 10. 2016, č. j. 2 As 161/2016 - 52, rušil právě z tohoto důvodu napadené rozhodnutí pro

nepřezkoumatelnost v části týkající se odůvodnění výše sankce. V případě posuzovaném Nejvyšším správním soudem bylo jako přítěžující skutečnost shledáno to, že se přestupek stal v obci, což bylo součástí zákonné skutkové podstaty předmětného přestupku.

23. V předmětné věci z odůvodnění obou rozhodnutí správních orgánů je zřejmé, že orgány považovaly za přítěžující mimo jiné také okolnost, že se přestupek stal v obci, což je součástí zákonné skutkové podstaty předmětného přestupku. Dle ustálené judikatury je však takový postup nepřipustný, neboť zakládá porušení zásady dvojího přičítání.
24. K otázce nepřezkoumatelnosti správního rozhodnutí ve vztahu k uloženým sankcím za přestupek se v obdobné věci jak po právní, tak i po skutkové stránce vyjádřil Nejvyšší správní v rozsudku ze dne 6. 10. 2016, č. j. 2 As 161/2016 - 52, v němž uvedl: „*Nejvyšší správní soud však shledal zásadní pochybení správního orgánu v zcela nedostatečném odůvodnění okolností zvyšujících závažnost stěžovatelova jednání, a tudíž i v odůvodnění samotné výše uložené pokuty. Stěžovateli byla uložena sankce za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, podle kterého se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km.h-1 nebo mimo obec o méně než 30 km/h. Za skutečnosti přítěžující považoval správní orgán pouze to, že stěžovatel porušil nejvyšší povolenou rychlost v obci na silnici první třídy, v pracovní den a v denní době. Je tak evidentní, že správní orgán považoval za přítěžující mj. také okolnost, že se přestupek stal v obci, což je součástí zákonné skutkové podstaty předmětného přestupku. Dle ustálené judikatury je však takový postup nepřipustný, neboť zakládá porušení zásady dvojího přičítání. Tato zásada spočívá v tom, že k okolnosti, která tvoří zákonný znak skutkové podstaty správního deliktu, nelze přihlídnout jako k okolnosti polehčující či přítěžující v úvaze při ukládání sankce. Jednu a tutéž skutečnost, která je dána v intenzitě nezbytné pro naplnění určitého zákonného znaku skutkové podstaty konkrétního porušení právní povinnosti, nelze současně hodnotit jako okolnost obecně polehčující či obecně přítěžující. Při zvažování výše pokuty lze tedy vycházet z různých kvantitativních a kvalitativních aspektů, následků či závažností, jimiž se delikt ní jednání projevovalo, nikoli z protiprávnosti jednání jako takového (srov. rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 29. 8. 2007, č. j. 29 Ca 211/2006 - 34, publ. pod č. 1728/2008 Sb. NSS, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 1. 2006, č. j. 4 As 22/2005 - 68).“*
25. V nyní projednávané věci je zřejmé, že stejně, jako v případě, který byl posuzován ve výše citovaném rozsudku, považovaly oba správní orgány za přítěžující okolnost skutečnost, že protiprávního jednání se žalobce dopustil v obci, což je však součástí zákonné skutkové podstaty předmětného přestupku. Takový postup je nepřipustný, neboť porušuje zásadu zákazu dvojího přičítání, jak bylo v citovaném rozsudku rozvedeno.
26. Zdejší soud uzavírá, že ačkoliv správní řízení tvoří jeden celek do pravomocného rozhodnutí a vady prvostupňového řízení lze odstranit v řízení odvolacím (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 7. 2007, č. j. 3 As 51/2006 - 65), v nyní projednávané věci se tomu tak nestalo. Žalovaný konstatoval, že správní orgán prvního stupně svým hodnocením, že překračování rychlosti se řadí k častým příčinám dopravních nehod s vážnými následky a pokud k takovému jednání dochází v obci, kde se předpokládá vyšší frekvence pohybu dalších účastníků provozu na pozemních komunikacích, podstatně se tím zvyšuje i míra jejich ohrožení, vyjádřil povahu a závažnost daného přestupku. Při zvažování výše pokuty lze vycházet z různých kvantitativních a kvalitativních aspektů, následků či závažností, jimiž se přestupkové jednání projevovalo, nikoli z protiprávnosti jednání jako takového (k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 1. 2006, č. j. 4 As 22/2005-68, nebo rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 29. 8. 2007, č. j. 29 Ca 211/2006-34, publ. pod č.

1728/2008 Sb. NSS; všechny zde citované rozsudky Nejvyššího správního soudu dostupné na www.nssoud.cz), k tomu však v posuzovaném případě došlo, když v obou rozhodnutích byla zohledněna vyšší nebezpečnost přestupku z důvodu, že byl spáchán v obci.

27. Poslední námitkou žalobce vyjádřil nesouhlas se zveřejňováním osobních údajů svých i osobních údajů právního zástupce na webu Nejvyššího správního soudu a navrhl naprostou anonymizaci rozhodnutí ve věci. K nesouhlasu žalobce a jeho bývalého právního zástupce se zveřejňováním jejich osobních údajů na internetových stránkách Nejvyššího správního soudu Městský soud v Praze předně uvádí, že tato otázka nesouvisí s předmětem řízení a zdejšímu soudu nepřisluší se k ní vyjadřovat. Na okraj však Městský soud v Praze odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2019, č. j. 10 As 321/2017-38, ve kterém se uvádí: „V souladu s rozsudkem NSS ze dne 28. 11. 2018, č. j. 8 As 64/2018-44, dále k požadavku na anonymizaci rozhodnutí ve věci NSS odkazuje na usnesení NSS ze dne 30. 3. 2017, č. j. Nao 118/2017-145. Zveřejňování a anonymizace rozhodnutí tohoto soudu se řídí § 129 a násl. Směrnice č. 3/2017, Kancelářský a spisový řád Nejvyššího správního soudu, účinné od 1. 7. 2017. Podle § 130 odst. 2 při anonymizaci nahradí kancelář v záhlaví rozhodnutí u fyzických osob jména a příjmení iniciálami; ostatní údaje týkající se těchto osob zcela smaže. V odůvodnění nahradí veškeré anonymizaci podléhající údaje u fyzických osob iniciálami, případně jinými vhodnými zkratkami, které znemožní jejich ztotožnění. Z uvedeného plyne, že jméno ani adresa žalobce nejsou v anonymizované verzi rozhodnutí zveřejňovány. Iniciály žalobce nejsou podle NSS v daném případě údajem, podle kterého by bylo možné žalobce identifikovat, a proto není důvod, aby nebyly zveřejněny. Jak již NSS judikoval (srov. např. rozsudek NSS ze dne 31. 5. 2012, č. j. 9 Ans 5/2012-29), jméno a příjmení advokáta jsou na základě zvláštního právního předpisu zapsána ve veřejně přístupném seznamu. Pokud jsou uvedena v souvislosti s jeho působností, pro kterou byla do veřejně přístupného seznamu zapsána (zde v souvislosti s výkonem advokacie a zastupováním klienta před soudem), nejedná se bez dalšího o chráněné údaje, které by bylo nezbytné anonymizovat. Tím spíše takovým údajem není sídlo advokáta, které je již ze své povahy údajem veřejným.“
28. Ze všech shora uvedených důvodů soud žalobě vyhověl, zrušil napadené rozhodnutí žalovaného pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí ve smyslu ust. § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. a současně dle ust. § 78 odst. 4 s. ř. s. vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení. Žalovaný je dle ust. § 78 odst. 5 s. ř. s. v dalším řízení vázán právním názorem, který vyslovil soud v tomto rozsudku.
29. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce měl ve věci plný úspěch, proto mu přísluší právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení. Náklady řízení představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 30. října 2023

JUDr. Marcela Rousková
samosoudkyně